

«Τί δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχής αυτού;»

[Ορθοδοξία / Ιερός Άμβων](#)

[π. Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Ιεροδιάκονος Ιεράς Μητροπόλεως Ταμασού και Ορεινής, Θεολόγος](#)

«Τί δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; [1]»

Στο σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα, Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός τονίζει την αξία της ψυχής και υποδεικνύει και τα μέτρα που πρέπει να λάβει ο χριστιανός, για να επιτύχει τη σωτηρία της ψυχής του. Ανεκτίμητος θησαυρός για τον άνθρωπο είναι η αθάνατη ψυχή του. Τίποτε στον κόσμο αυτό τον πρόσκαιρο, τον μάταιο και πεπερασμένο δεν μπορεί να ισοβαθμίσει την πολύτιμη αξία της. Πλούτη, θησαυροί, δόξες, μεγαλεία και ο κόσμος όλος είναι ένα μηδέν μπροστά στην αξία της ψυχής. «Τί ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐάν κερδίσῃ τόν κόσμον ὅλον καί ζημιωθῇ τήν ψυχήν αὐτοῦ;» λέει ο Κύριος· «ἤ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;» Δεν υπάρχει αντάλλαγμα για την αθάνατη και αιώνια ψυχή.

Ας προσπαθήσουμε λοιπόν να κατανοήσουμε την ανυπολόγιστη αξία της ψυχής και την φροντίδα που θα πρέπει να δείξουμε γι' αυτήν.

Ο άνθρωπος έχει διπλή υπόσταση, αποτελείται από ψυχή και σώμα. Το σώμα προέρχεται από τη γη, ενώ η ψυχή είναι ουράνια και η αξία της πολύ μεγάλη. Την δημιούργησε ο Θεός, όταν «ένεφύσησεν» στο πρόσωπο του Αδάμ «πνοήν ζωής»^[2]. Ή ψυχή είναι που δίνει ζωή στο σώμα. Όταν αυτή χωριστεί από το σώμα, επέρχεται ο θάνατος. Κι όταν το σώμα νεκρωθεί, η αθάνατη ψυχή εξακολουθεί να ζει. Η ψυχή μας είναι δημιούργημα της επενέργειας του Αγίου Πνεύματος. Πλασθήκαμε «κατ' εικόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ». Είμαστε προικισμένοι με θεία και ἔξοχα χαρίσματα• το λογικό, τη σκέψη, την ομιλία, την ελευθερία, το δημιουργικό, τα οποία δεν υπάρχουν στα ζώα, για τον απλούστατο λόγο ότι τα ζώα δεν έχουν ψυχή.

Ο Άγιος Εφραίμ ο Σύρος λέει ότι το ενδιαφέρον για την σωτηρία της ψυχής μας μοιάζει με το εμπόριο. Όπως κάθε βράδυ ο έμπορος υπολογίζει το κέρδος και τη ζημιά της ημέρας, έτσι όλοι μας θα πρέπει κάθε βράδυ να κάνουμε τον απολογισμό μας. Να εισερχόμαστε στα άδυτα της καρδιάς μας και να ρωτούμε τον εαυτό μας: Μήπως με κάποιον τρόπο σήμερα παρόξυνα το Θεό; Μήπως είπα κάποιο λόγο αργό; Μήπως εξόργισα τον αδελφό μου; Μήπως κατέκρινα κάποιον; Μήπως ήρθε μέσα μου κάποια επιθυμία σαρκική και την δέχθηκα με ευχαρίστηση; Μήπως νικήθηκα από γήινες μέριμνες;

Αγαπητοί αδελφοί,

Ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός με την απλότητα που τον διέκρινε έλεγε στα φλογερά του κηρύγματα: «Ψυχή καί Χριστός σᾶς χρειάζονται. Αυτά τα δύο να προσέχετε να

μη σας τα πάρουν». Δεν μπορούμε να παίζουμε με τη σωτηρία μας. Όταν ο Θεός γίνεται άνθρωπος, ταπεινώνεται και θυσιάζεται για τη σωτηρία των ψυχών μας, δικαιολογούμαστε να παραμένουμε εμείς αδρανείς και ασυγκίνητοι; Όταν η αθάνατη ψυχή μας είναι «τό κινδυνευόμενον», δικαιολογούμαστε να θέτουμε σε κίνδυνο τη σωτηρία μας;

Θα αναφέρω ένα περιστατικό που έγινε μεταξύ ενός γιατρού και ενός ασθενούς. Κάποιος πιστός γιατρός, προσπαθούσε να βοηθήσει και πνευματικά έναν ασθενή του, και του έκανε την σύσταση να εξομολογηθεί, λέγοντας του ότι, η θεραπεία της ψυχής θα βοηθήσει και την σωματική του υγεία. Εκείνος τον άκουγε ευχαρίστως, ανέβαλε όμως συνεχώς την μετάνοια του. Τότε ο γιατρός χρησιμοποίησε ένα τέχνασμα. Όταν επισκέφθηκε ξανά τον ασθενή του, άφησε ένα φάρμακο και ετοιμάστηκε να φύγει.

«Πότε θα το πάρω το φάρμακο γιατρέ;», ρώτησε ο ασθενής, με αγωνία. «Μπορείς να το πάρεις... ,μετά από ένα μήνα», απάντησε ο γιατρός. «Τί λες γιατρέ μου! Μπορεί να πεθάνω μέχρι τότε...», αντέδρασε ο ασθενής. «Ε, τότε να το πάρεις την ερχόμενη εβδομάδα», απαντά ο γιατρός. «Μα γιατρέ μου μπορεί να μην ζω μέχρι την ερχόμενη εβδομάδα!», είπε πάλι ο άρρωστος. «Κοίτα..., εάν δεν αισθάνεσαι καλά να το πάρεις αύριο». «Γιατρέ μου, πειράζει να το πάρω σήμερα;;;»

«Καλά..., να το πάρεις σήμερα!» και χαμογελώντας πρόσθεσε ο πιστός γιατρός: «Αγαπητέ μου, αφού κανείς δεν είναι βέβαιος, ασθενής αλλά και υγιής, ότι θα ζει την επόμενη στιγμή, γιατί να ενδιαφέρεται τόσο για την σωματική του υγεία, αλλά να αδιαφορεί για την σωτηρία της ψυχής του;;; Τέτοιου είδους αναβολές, είναι πολλές φορές καταστροφικές»!!

Ας προσέχουμε λοιπόν να μη χάσουμε την ψυχή μας, αλλά να την κερδίσουμε. Ας επιμελούμαστε τον αγιασμό μας για να προαγόμαστε στην αρετή και στην τελειότητα.

Παραπομπές:

[1] Μάρκου 8, 37.

[2] Γενέσεως 2, 7.

<https://bit.ly/2H6PKFI>